

ת"ק (ראשון-לציון) 1602/07

1. דוביצקי אבי

2. טורס נאור

נגד

1. קפנטו בע"מ

2. אברס שלמה - נמחק

3. פולקמן מלכה יפעת - נמחקה

4. מלכה חיים - נמחק

ב"מ השלום בשבתו בבימ"ש לתביעות קטנות ראשון-לציון

[22.11.2007]

כבי השופטת איטה נחמן

פסק דין

1. הנתבעת הינה חברה המפעילה בתי קפה ברחבי הארץ. בין יתר סניפיה קיים סניף ברח' דיזינגוף 50, ת"א במתחם ה"דיזינגוף סנטר".
 2. לטענת התובעים, בתאריך 19/6/06, בשעות הערב, הגיעו לבית הקפה של הנתבעת בדיזינגוף סנטר כלקוחות מן המניין והופתעו לראות, הן את היושבים בשולחנות בית הקפה והן את עובדי המקום כשהם מעשנים להנאתם מול שלט ענק האוסר על העישון במקום. התובעים עזבו את המקום לאור העובדה שהנתבעת ועובדיה אינם מכבדים את החוק האוסר על עישון במקומות ציבוריים והגישו תביעתם דנן לפיצוי בסך של 4,000 ₪.
 3. בית המשפט רואה חשיבות רבה באכיפת הוראות החוק להגבלת העישון במקומות ציבוריים, תשמ"ד-1983, אולם בענייננו הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להידחות בהיבט העובדתי.
 4. התובע מס' 1 הציג בפני בית המשפט את הסרט שצילם, לדבריו, באותו המועד כשהיה בבית הקפה ומה שהונצח שם. עיון בסרט הנ"ל מחזק דווקא את גרסת הנתבעת, שמצאתיה מהימנה.
 5. הסרט מורכב משני קטעים, שלא צולמו ברצף, האחד מראה אנשים מעשנים ליד שולחן והשני מראה שני עובדים מעשנים ליד שולחן.
- אין קשר בין הקטעים ולפי זווית הצילום, שצולמה מהצד השני של הסנטר, ומקומה מעל, נראה שהמקום כבר חשוך, דהיינו - לאחר שעות הסגירה.
- אין בשום מקום צילום שמראה את המעשנים ביחד עם צילום של בית הקפה בפעולה ודלת הכניסה שלו כשהיא פתוחה. המדובר בבית קפה מסוג של "take away" שמורכב מדלפק של מכירת קפה ומשולחנות הממוקמים במסדרון הסנטר, שהוא מסדרון ציבורי. כאשר בית הקפה נסגר - השולחנות נותרים בחוץ ומשמשים את העוברים והשבים.
- אינני מוצאת שקיימת אחריות על בעלי בית הקפה לאחר שעת הסגירה. גם העובדה שרואים את שני עובדי בית הקפה יושבים ומעשנים, גם היא הנותנת שהמדובר לאחר שעות העבודה בבית הקפה.

6. אינני מאמינה לתובע מס' 1, שהינו חולה אסטמה, שהלך באותו המועד לחדר כושר המצוי בקומה 1- של ה"דיזנגוף סנטר" דרך בית הקפה המצוי בקומה 2 ומצלם מקומה 3, כל זאת כאשר "במקרה" אין עליו את משאף הונטולין שלו. התובע מס' 1 התגלה בפני כמי שסימן לעצמו אג'נדה להתעשר על חשבון בעלי בתי הקפה ומכאן תביעותיו המרובות נגדם, גם במקרה לא ראוי לתביעה, כמצב דנן.

7. אני נותנת אמון בדבריו של מר שלמה אברס, מנכ"ל הנתבעת, לפיו הנתבעת עושה כל שלאל ידה על מנת לאכוף את החוק האמור, אולם קיימים מצבים ונסיבות שבהן אין לבוא אליה בטרוניה. גם את דבריה של עדת ההגנה, גב' פרננדו, מצאתי כאמינים. מבחינה עובדתית מאמצת אני את כל שנאמר בכתב ההגנה של הנתבעת, שלא ניסתה לייפות את המציאות אלא כתבה דברים כהווייתם וכהתרחשותם במציאות.

8. תוצאת האמור היא שאני דוחה את התביעה.

המדובר בענייננו בהטרדת הנתבעת לשווא ולפיכך אני פוסקת שכל אחד מהתובעים ישלם לנתבעת הוצאות בסך של 1,000 ש"ח (סכום זה כולל מע"מ) ובסך הכל - 2,000 ש"ח.

סכום זה ישולם תוך 30 יום שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

המזכירות תמציא העתקים לצדדים.

ניתן היום י"ב בכסלו, תשס"ח (22 בנובמבר 2007) בלשכתי, בהעדר הצדדים.